

Efterfrågan för balans kräver att skuggan återkommer till oss, eftersom det är genom mörkret som vi kommer att kunna genomföra verklig förändring. I berättelserna om Loki, avslöjas hur han genom sina handlingar sätter sig över en långsam evolutionär process genom att inleda förstörelsen av den gamla eonen. Han agerar katalysator till förändring..

(8) De som hörsamma kraften av Wyrd, som genomströmmar naturen, och låter den flöda inom sig, är förbunden till den kontinuerliga utvecklingen mot en högre människoform.

Den högre människan likställs med termen "Übermensch" som används av Nietzsche och beskrivs av honom som någon som har passerat bortom begreppet gott och ont och som själv blir skaparen av sin egen moral: "Ordet Übermensch [betecknar] en typ av högsta prestation, som motsatt "moderna" människor, "goda" människor, kristna och andra nihilister." Den enda högre lag och moral som finns återspeglas inom Naturen, genom naturlagarna och närvarandet av Wyrd. Det är naturlagen att en varelse ska dö för att den andra ska få leva. Detta är också fallet för civilisationernas "liv" som organiska enheter.

(9) Den västerländska civilisations öde är att färdas bland stjärnorna; Evolutionens öde i överskådlig framtid kallar vi Homo Galactica.

Ett galaktiskt imperium är det ultimata uttrycket för den ariska människans strävanden. Det är vårt unika öde som en ras, och utgör vår möjlighet att uppnå detta är här och nu, med vår teknik, vår uppfinningsrikedom och vårt hjältemod. Den heroiska ädla andan av upptäckande och erövring är bortom den förhärskande själviska materialismen.

Detta är den kontrollerade balansen mellan blod och jord, erövring och upptäckt. Att "leka bland stjärnorna" och bryta sig bort från jordiska bojor, visar den västerländska civilisations kapacitet och dess Faustiska anda för att ta steget in i det okända. Detta skulle vara vår civilisations öde om den vore i balans, en civilisation som strävar efter att förlänga och utveckla och inte undergrävas och dö av en sjukdom som växer inifrån. Detta samhälle måste antingen förnyas av ett dop av eld eller falla omkull av sin egen svaghet och misslyckande. Stjärnorna är det vi blickar mot. De utmanar oss som folk att nå ofattbara höjder. Vi bär denna kraft inom oss. Låt oss förverkliga den!

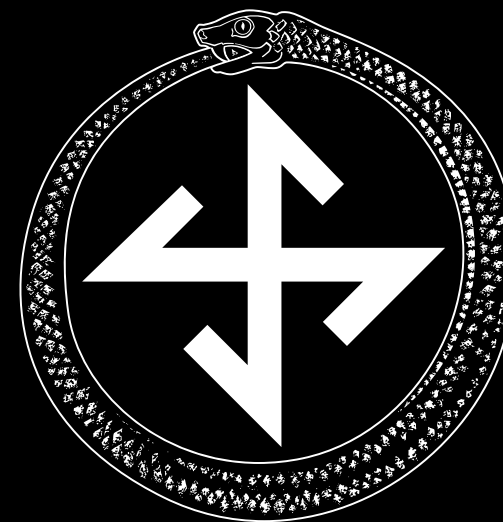
SYMBOLEN

Vår symbol är två korsade Iwaz ↯ runor som representerar idegransträdet, trädet av både liv och död, korsade för att bilda det kosmiska hjulet, som omgivs av den självförtärande ormen. Dess helhet är representativ för polariteternas evolutionära växelverkan. Grunden för evolution finner vi i entropi, vilket är naturens destruktiva förändringskraft. Denna kraft symboliseras ofta av den orm som äter upp sin egen svans, Ouroboros, en varelse som är både skapare och förgörare.

Den självförtärande världormen (Jormungandr) utgör en universell arketyper för den entropiska kraften inom cirkeln av Skapelse-Förgörelse- Förnyelse. Symbolen för det kosmiska hjulet finns också i symbolen av den rundade Svastikaformen som vrider i båda riktningarna, som avbildad i "Reichs Stern", en symbol för livets kamp, av motsatserna i skapelse och förstörelse och rörelsen som går både medurs och moturs samtidigt. Detta är skapandet och förstörelsen av allt liv.

The Black Order

Per Aspera ad Astra

The Black Order - xii@theblackorder.org

Australia - vi@theblackorder.org

England - v@theblackorder.org

New Zealand - iv@theblackorder.org

Scandinavia - x@theblackorder.org

theblackorder.org

TROSBEKÄNNELSE: GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER FÖR DEN SVARTA ORDERN

(1) Vi tror på Wyrd - den ödeskraft som representerar de kreativa och destruktiva makterna som genomtränger hela kosmos.

Vår tillvaro utgörs av ett likgiltigt kosmos, och den enda meningen av mänsklig existens är när den innebär en verklig evolution och utveckling. Denna evolutionära förändring sker i överensstämmelse med den förutbestämda naturlagen, ett koncept format genom det som vi kallar Wyrd. Begreppen "öde" och det anglosaxiska ordet "wyrd" innebär en större mening än enbart "örutbestämd" - det är bara en grundtolkning av en mycket mer mångdimensionell och meningsfull ord. Wyrd är ett sålunda ett gammalt engelska ord, vilket i korthet betyder "öde". Det är dock inte enbart ödet utan också viljan att förverkliga ödet eller dess bortomliggande innebörd. Det är det inte bara individens öde, utan ett flertal öden, såsom massornas, och hela civilisationens större öde. Det är kraften, som i slutändan prövar varje civilisation, varje ras och dess existens värdighet och framtid.

(2) Vårt etos och vår trosbekännelse grundar sig på naturlagarna, såsom de framställts av vetenskapen och av livet självt, där den har utvecklats i alla dess manifestationer i enlighet med Wyrd - till evolutionens och entropins glädje.

Cykliska lagar av orsakssamband, det kausala, styrs av entropins kraft, där varje levande varelse kommer att försämrats och slutligen förgås i undergång. Det finns emellertid ingen riktig död i denna process. Det vi kallar döden är bara en överföring av energi. Vi bör inte frukta döden, utan se den som uttrycket för Naturens ultimata förnyelseprocess. När vi betraktar Naturen ser vi den med stor vördnad, såsom den gestaltas i naturlagarna, och inom processen av evolution som återger hur Naturen strävar efter allt större perfektion. Vi ser här viljan, Naturens egen Wyrd. Ras är den skönaste manifestationen av denna pågående kamp och vilja till perfektion. Som varelser bör vi också alltid strida för individuell perfektion och för att ge en återspeglning av denna lag. Vår civilisation måste också utvecklas och utveckla dess organiska väsen såsom en reflektion av Naturens numinösa närvaro..

(3) Känslor av samhörighet och enhet med naturen uttryckta i det "numinösa" och gestaltad i den kosmiska ordning, är bortom all moralisk dualism..

Naturen är *numinös*. Betydelsen av "numinös" är mångfaldig, vilket innebär "andlig" eller "vacker", "storslaget-inspirerande"; avslöjande vad

som ärgudomligt. Naturen är den kreativa (*akausala*) kraften som verkar i den fysiskavärlden och som orsakar omvandlingar i levande organismer (*det kausala*). Sömmänskliga varelser, kan vi inte ändra denna utveckling och viljeriktning. Vi kan bara acceptera dess ordning. Om vi bortser från dessa förändringslagar, evolution och entropi, kommer det att leda till vår egen långsamma förintelse, där vi blir försvagade och beroende, oförmögna att överleva på egen hand. Naturen uttrycker sig inte i det enskilda livet, även om det existerar inom allt organiskt och manifesteras i arter och raser.

Naturen är en levande och föränderlig kraft. Utvecklingen av arter är den väg Naturen bekräftar sin organiska, kreativa och föränderliga form. Det är en typ av varelse som är en levande organisk enhet. Denna organiska och ständigt föränderliga form måste kunna utvecklas enligt sitt större öde-Wyrd. I denna process, inspirerar Naturen oss och visar oss hur vi, som människor, kan och bör utvecklas vidare.

(4) Vår moral bygger på att de idéer och handlingar som utvecklar och förstärker organismen och som återspeglas i dess uttryck i form utvecklandet av arter, raser, civilisationer och individer ska uppmuntras, även om det kan ses som motsatser till varandra. Det som inte dödar styrker oss.

Verklighet upplysning finner vi endast bortom dualismen av "godhet" och "ondska". Den högre människan har rest sig ovanför detta begrepp av moralisk dikotomi och kan istället fritt följa de högre lagarna, som de uttrycks i Naturens verklighet och livets ständiga kamp. Upplysning är bortom Ljus och Mörker.

Det som är "goti" är det som förstärker organismen. Det betyder också förstörelse av de element som försöker att degenerera och försvaga vår existens. Individuella liv är här av mindre betydelse för folkets överlevnad. Att offra sitt eget liv till förmån för folket är en gåva för att stärka det numinösa och är att leva i enlighet med *arianismens* ideal. Att övervinna genom att agera som motståndare är att överleva de stigmata som ges av den nuvarande degenererade tidsåldern. Genom att överleva giften som syftar till att förstöra oss, kommer organismen att växa sig starkare och utvecklas till att kunna bekämpa de främsta orsakerna till sin sjukdom.

(5) Vi framhåller att naturen är cyklisk och i likhet med denna är alla civilisationer som manifesterats genom historien också cykliska, och att de därmed är föremål för urskiljbara cykler av födelse, tillväxt och slutligen sönderfall.

Detta är den esoteriska skolans antika visdom, återgiven både i öst och väst, och dess sanning har visats i alla tidigare högre civilisationer. Dessa civilisationer är manifestationer av akausal energi i ett orsakssamband, och utgör uttryck för både en särskild närvaro och tid. Dessa anslutningar är esoteriskt kända som "eoner".

Vi lever i en tid av förfall, kallad i Veda "en tid av problem". Detta är fasen av sönderdelning, där denna civilisation måste sönderfalla och kommer så småningom att bli ersatt av uppkomsten av den nya Eon. Varje civilisation som inte uppvisar viljan att följa sitt öde, i enlighet med Wyrd, kommer slutligen medföra förstörelse av sig självt.

(6) TKosmos verkar genom polariteter, och samspelet mellan dessa polariteter inleder både förändring och evolution. Dessa polariteter karakteriseras av motsatser såsom Eld och Is, Feminin och Maskulin och Ljus och Mörkhet. Utan polaritet finns ingen utveckling.

I våra förfäders äldre kosmologi finner vi närvaron av två elementära krafter som är källan till all ytterligare skapelse. Eld och Is representerar gnistan som initierar all framtida utveckling. Detta är också den grundläggande sanningen gestaltad i utvecklingen av alla arter, och som sådan också i utvecklingen av mänskligheten själv. Sammankomsten av med motsatserna i det maskulina och feminina, ger nytt liv och regenerering av folket och av livet i sin helhet.

(7) Människan behöver inte vara en passiv åskådare eller offer för "Ödet", men genom förståelsen av Wyrd och genom vår inneboende "vilja", så kan människan vara en aktiv deltagare i den evolutionära processen och genomdriva verkliga förändringar.

Genom att förstå den underliggande viljan inom varje civilisation, förädlar vi vidare både oss själva som individer och vår kultur.